

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 6

JUNI 1951

10. ÅRG.

De norske frimerkeheftene.

Av Hans Irmann-Jacobsen.

De norske frimerkeheftene og frimerkene fra disse hefter er et lite påaktet og kjent område innen filatelen. Både Sverige og Danmark har fått sine frimerkehefter kartlagt og undersøkt i langt større grad enn Norge, og vi har i den henseende meget å ta igjen. For et par år siden la jeg for første gang merke til at det i Norges-katalogen sto en anmerkning om frimerkehefter under Chr. Knudsens fintaggede utgave. Det fanget min interesse ganske umiddelbart, og jeg begynte smått om senn å samle det jeg kom over av så vel opplysninger som materiale. Jeg tror at jeg i dag er kommet så vidt langt med dette at jeg ikke lenger kan komme videre alene. Det er mitt håp at denne oversikten over det vi vet om frimerkeheftene våre i dag, kan lokke andre filatelister i Norge ut på den betagende, men dog farlig fengende vei som leder til økt kunnskap og viten om våre frimerkehefter, så vi sammen kan få fram en full oversikt til Håndboken.

Historikk.

I sirkulære datert 29. mars 1904 bekjentgjør Postverket bl. a. også at frimerkehefter vil komme i handelen. Det blir videre opplyst at vanlig rabatt gjelder også for disse, — 4 %, men minst 100 av en sort.

I sirkulære datert 11. april 1904 blir følgende gjort kjent:

Af poststyrelsen vil der i nærmeste fremtid blive udgivet frimerkehefter som skal have til udsalg ved ethvert postkontor. Hefterne vil indeholde dels 5 øres mærker i et antal af 12 og 24 stkr., dels 10 øres mærker i samme antal, dels 20 øres mærker i et antal af 12 stkr. og sælges til følgende priser:

Et hefte indeholdende		12	5 øres mærker	Kr. 0,65
—»—	24	5	—»—	» 1,25
—»—	12	10	—»—	» 1,25
—»—	24	10	—»—	» 2,45
—»—	12	20	—»—	» 2,45

I Nordisk Filatelistisk Tidsskrift no. 5, 12. mai 1904, finner vi en omtale av frimerkeheftene og framstillingen av disse. Det blir der videre opplyst at de kom i handelen den 7. mai.

Salget av heftene kan ikke ha gått særlig strykende, for i sirkulære av 15. mars 1906 gjør poststyret bekjent at prisen på heftene skal settes ned med 5 øre fra 1. april 1906. Det blir samtidig gitt beskjed om å rette de i reklameøyemed oppsatte plakater på postkontorene i henhold til dette. Det er altså bare gitt beskjed om å rette de opphengte plakaten, og ikke heftene selv, slik som tilfellet var ved et lignende forhold i Sverige.

I sirkulære av 25. oktober 1906, blir postanstaltene gjort oppmerksomme på at det for framtiden ikke vil bli utgitt frimerkehefter med 12 5 øres merker. Det heftet var tydeligvis ikke populært.

Trykkingen.

De frimerkeark som er benyttet til framstillingen av frimerkeheftene faller i tre hovedgrupper.

Den første gruppe er de ark som er benyttet til I, II, III og IV serie. Disse arkene er trykket med en spesiell plateoppsetting på 3 x 10 merker, 1 x 10 hvite felter, 6 x 10 merker hvorav de siste 3 x 10 merker står på hodet i forhold til arkets 60 andre frimerker. Se fig. 1.

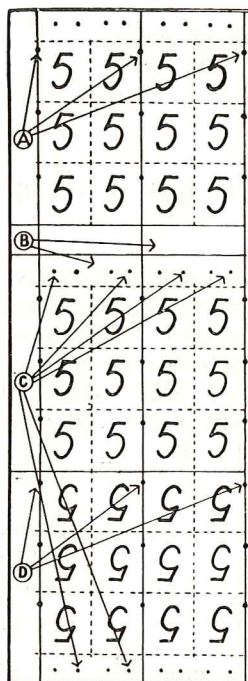

Fig. 1.

Venstre side av ark til hefteframstilling. Serie: I, II, III og IV.

A: De karakteristiske taggehullene i marginen på heftmerkene i 2. serie. Nå nr. 2 ovenfra står igjen.

B: Den 4. rad frimerker er fjernet på arkene (å 90 mrk.) og gir marg til å feste de midterste hefteblokkene med. Halvparten av marginen fjernes ved beskjæringen.

C: En ser hullene i marginen som antyder hvordan blokkene blir stiftet fast i heftene.

D: Marghullene (Nål nr. 2 ovenfra i kammen) befinner seg nå i underkant av merkene på grunn av tête-bêche-trykningen. Vannmerket vil også være omvendt i forhold til de andre 60 merkene i arket.

Den andre gruppen er de ark som er benyttet til V og VI serie. Disse arkene er trykket med en plate hvor 4. rad ovenfra er slipt vekk. De ser ut omtrent som foregående gruppe, men de tre siste radene står ikke på hodet i forhold til de andre merkene i arket. Fig. 2.

Den tredje gruppen er ganske alminnelig frimerkeark på 10 x 10 som er benyttet til framstillingen.

Ellers er her å bemerke at det later til at det har vært trykket flere opplag av III og IV serie. Se forøvrig under disse senere.

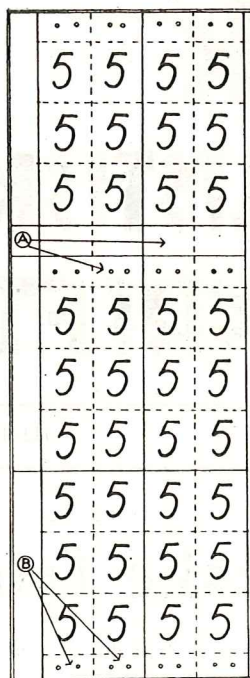

Fig. 2.

Venstre side av ark til hefteframstilling. — Serie: V og VI.

A: Fremdeles er 4. rad fjernet, for å gi marg til de midterste hefteblokkene.

B: De nederste 30 frimerker er ikke lenger trykt i tête-bêche — og blir festet i nedre marg. — Herav kommer dyptryksmerkene to forskjellige hefter: A — med hodet mot falsen, og B — med hodet ned.

Omslagene til heftene i de første 4 seriene er av kartong som varierer fra gulaktig til grå og gråblå. Teksten er trykt med svart farge. Kartongen ble trykt ferdig i flak på størrelse med frimerkearkene. For å kunne åpne alle heftene i disse 4 første seriene samme veien, ble de nederste 5 hefteomslagstekstene trykt i tête-bêche. (Se fig. 3.)

Til V og VI serie ble brukt en glatt, farget kartong i rød, grønn og gul farge. Kartongen ble trykket ferdig på samme måte.

Fra og med VII. serie ble det brukt gul kartong til omslagene. Heftene ble framstillet på en litt annen måte, og omslagsarkene ble trykket med 10 for- eller baksider. (Se fig. 4).

Mellomlagspapiret var i de første heftene pergamynpapir som varierer fra brunt til gulaktig i farge. Fra og med V serie er det brukt hvitt papir av meget bedre kvalitet. Fra omkring 1950 er det brukt pergamynpapir med mønster for at frimerkene ikke skal klebe så lett til mellomlaget.

Taggingen.

Frimerkearkene som ble brukt til I. serie ble tagget på vanlig måte. Det viste seg at når heftene siden ble skilt fra hverandre ble frimerkene ofte fliset og stygge å se på, og man gikk derfor i II. utgave over

• 245 245 •	• 245 245 •	• 572 572 •
• 245 245 •	• 245 245 •	• 572 572 •
• 245 245 •	• 245 245 •	• 572 572 •
• 245 245 •	• 245 245 •	• 572 572 •
• 245 245 •	• 245 245 •	• 572 572 •

Fig. 3.

Kartong for framstilling av frimerkehefter med blokker à 6 merker. Den smale remsen kartong i midten av arket dekker den halvdelen av den hvite 4. rad som ikke brukes til marg, og blir skåret bort med denne.

til bare delvis å tagge arkene. Annen hver lodrette rad ble fjernet på «kammen», men man lot nål nr. 2 ovenfra bli igjen. Av de vannrette rader lot man være å tagge rad nr. 4 og rad nr. 8, så heftenes bunn ble utagget. (Se fig. 1). Det var vanskelig for den som betjente taggemaskinnen å være påpasselig nok til bare å tagge de riktige radene, og et par heftefrimerker er kjent hvor de er tagget nedentil og siden beskåret i klippingen.

Som man vil se av fig. 1 vil de nederste 3 radene på grunn av tete-beche trykkingen få taggehullet som 2. nål nedenfra. II. serie forekommer derfor i hefter med hull oppe, og med hull nede.

Ved taggingen av arkene til III. serie gikk man fram på samme måte, men fjernet nå den nål nr. 2 som var blitt stående igjen i de lodrette radene i forrige utgave. Også i denne utgave forekommer varianten fra forrige serie hvor det er blitt tagget, og siden beskåret i underkant av hefteblokken.

Fra V. utgave og framover er arkene blitt tagget på vanlig måte, og siden mer eller mindre beskåret ved klippingen.

Vannmerkene.

På grunn av tete-beche trykkingen vil frimerkene fra de første 4 seriene alltid forekomme i minst 2 vannmerkestillinger. For II. series vedkommende vil forholdet bli litt mer innviklet på grunn av sammenhengen mellom taggehullene og vannmerkene. Et merke i denne serie med hullene oppe, vil alltid ha et tilsvarende merke med omvendt vannmerke og hullene nede.

• 350 350 •	• 092 092 •
• 350 350 •	• 092 092 •
• 350 350 •	• 092 092 •
• 350 350 •	• 092 092 •
• 350 350 •	• 092 092 •

Fig. 4.

Kartongen for framstilling av frimerkehefter med blokker à 10 merker. Heftene blir heftet i sidemargen av frimerkearket.

Og omvendt vil et merke med hullene nede, alltid ha et tilsvarende med omvendt vannmerke og hullene oppe. Forøvrig henviser jeg til oppgavene over kjente vannmerkestillinger for hver series vedkommende.

Framstillingen.

Ved framstillingen av frimerkeheftene gikk man fram på følgende måte: Først tok man et ark kartong med baksidetekst. Oppå dette la man i følgende rekkefølge et ark pergamynpapir, et ark frimerker, et ark pergamynpapir, et ark frimerker, et ark pergamynpapir, og tilslutt et ark kartong med forsidetekst. Til heftingen ble brukt en heftemaskin som slo 5 kramper ad gangen, og den slo man 3 slag med. Deretter ble heftene skåret fra hverandre, antakelig med en alminnelig papirskjærer av den typen man finner på trykkerier, og man hadde fabrikkert 15 hefter. I 1929 sluttet man med å legge et ark pergament mellom forsidene av heftet og første hefteblokken, og hadde bare pergament for beskyttelse av gummen. (Se fig. 3).

Fra og med utgave VII gikk man over til å framstille bare 10 hefter ad gangen, og brukte sidemargen til å feste blokkene i heftet med. (Se fig. 4).

Katalogiseringen.

Jeg har ved katalogiseringen funnet å måtte dele området opp i to grupper nemlig 1) Frimerkehefter og 2) Heftefrimerker, av hensyn til oversikten og prisansettelsen.

Heftene har jeg samlet i serier med hensyn til de hefter som naturlig hører sammen på grunn av framstillingsmåten, taggingen, trykkingen og utgivelsesårene.

Hvert hefte har fått sitt hovednummer, og hvor det på grunn av tagging eller trykking eller framstillingsmåte oppstår forskjelligheter, er disse oppført som A, B osv.

Varianter er betegnet med små bokstaver a, b osv.

Forskjelligheter i teksten på omslaget er betegnet som I, II osv. Prisansettelsen for de første 8 heftene kunne like godt vært sløffet. Disse hefter må betegnes som så sjeldne at det bare kan bli snakk om liebhaverpriser. Det er et stort spørsmål om det i det hele tatt finnes hele hefter av de to første seriene. De priser jeg har antydnet må nærmest betraktes som minstepriser.

Forøvrig har jeg forsøkt å samle så mange opplysninger som mulig om heftene under de forskjellige seriene.

I. Serie.

7. mai 1904. Hefter a 12 eller 24 merker i blokker på 6. Blokkene er tagget, siden beskåret i underkant og/eller side. Papir G fra Hellbuth & Co. med vannmerke i stående stillinger. Omslagene består av gråblå kartong med svart trykk. Overpris på 5 øre pr. hefte. Nk. nr. 76, 77 II og 79.

FH 1. 2 x 6 5 øre grønn. (Opplag 10 991)	150.00
FH 2. 4 x 6 5 øre grønn. (Opplag 10 000)	200.00
FH 3. 2 x 6 10 øre karmin. (Opplag 15 000)	100.00
FH 4. 4 x 6 10 øre karmin. (Opplag 15 000)	150.00
FH 5. 2 x 6 20 øre ultramarin. (Opplag 4 000)	250.00

II. Serie.

4. kvartal 1906. Hefter a 12 eller 24 merker i blokker på 6. Blokkene er utagget under og på sidene, men har et hull i marginen ut for hvert merke oppe (A) eller nede (B). Papir A fra Alvøens Papirfabrik A/S med vannmerke i liggende stillinger. Omslag av lys kartong med svart trykk. Nk. nr. 76, 77 II og 79.

FH 6 A. 4 x 6 5 øre grønn. (Opplag 5 050) for A og B)	250.00
6 Aa. Blokken tagget i underkant, siden beskåret	—
6 B. 4 x 6 5 øre grønn, hull i underkant av merkene	300.00
FH 7 A. 2 x 6 10 øre karmin. (Opplag 5 100 for A og B)	250.00

7 A a) Blokken tagget i underkant, siden beskåret	250.00
7 B. Blokken tagget, hull i underkant av merkene	300.00
FH 8 A. 2 x 6 20 øre ultramarin. (Opplag 2 400 for A og B)	350.00
8 B. 2 x 6 20 øre, hull i underkant av merkene	400.00

III. Serie.

1910/20. Hefter a 12 eller 24 merker i blokker på 6. Blokkene er utagget under og på sidene. Papir A fra Alvøens Papirfabrikk A/S med vannmerke i liggende stillinger. Omslag av lys kartong med svart trykk. Flere trykninger av 5 og 10 øres merkene.

Nk. nr. 99, 100, 102 b og 103.

FH 9. 4 x 6 5 øre grønn i nyanser	50.00
9 a) Blokken tagget vanlig, og siden beskåret	50.00
FH 10. 2 x 6 10 øre karmin i nyanser	25.00
FH 11. 2 x 6 15 øre mørk brun i nyanser	15.00
FH 12. 2 x 6 20 øre ultramarin i nyanser	50.00

IV Serie.

2/3. kvartal 1928. 1 hefte a 12 merker i blokker på 6. Blokkene er utagget under og på sidene. Papir F fra Hamang Papirfabrikk A/S med vannmerke i liggende stillinger. Omslag av lys kartong med svart trykk. Flere trykninger. Nk. nr. 145.

FH 13. 2 x 6 20 øre rød i nyanser	15.00
13 a) Nederste høyre merke har en fortykning på høyre side ut for 20 øre og post	20.00

V Serie.

1937/38. Hefter a 12 eller 18 merker i blokker på 6. Blokkene er tagget på vanlig måte, og siden beskåret. Merkene kan stå med hodet mot falsen (A) eller med bena mot falsen (B). Papir F fra Hamang Papirfabrik A/S med vannmerke i liggende stillinger. Omslag av grønn, rød, eller gul kartong med svart trykk.

Nk. nr. 200, 202 og 205.

FH 14 A 2 x 6 10 øre grønn, grønt omslag	75.00
14 B Frimerkene med hodet ned	80.00
FH 15 A 2 x 6 20 øre rød, rødt omslag	75.00
15 B Frimerkene med hodet ned	80.00
FH 16 A 1 x 6 5 øre rød, 1 x 6 10 øre grønn, 1 x 6 20 øre rød, gult omslag	75.00
16 B Frimerkene med hodet ned	80.00
16 a) 5 øren som 16 B, 10 og 20 øre som 16 A	—

(Forts.)

Baden og Württemberg

100 år.

Av Abr. Od fjell.

Blant de land som i år har 100 års jubileum for sine frimerker, er begge ovennevnte land.

Bayern var den første tyske stat som tok frimerket i bruk. Det var i 1849. Hannover, Preussen og Sachsen kom med frimerker i 1850. Det samme gjorde Østerrike. Det hadde vært forhandlinger mellom tyske og østerrikske postmyndigheter, og den 6. april 1850 ble et postforbund dannet. Forbundet innbefattet årets jubilarer — Baden og Württemberg. Begge land har markert begivenheten ved å la trykke på frimerkets venstre side: «Deutsch—Oestr. Postverein», og på den høyre side: «Vertrag v. 6. April 1850».

De to naboland, kongeriket Württemberg og storhertugdømmet Baden, utga derfor omtrent samtidig sine respektive første utgaver. Som naboland hadde de hatt omtrent samme historiske skjebne, de hadde samarbeidet med forfatning, kommunikasjoner, myntenhet og annet. — Württemberg var 355 geografiske kvadratmil med 1 800 000 innbyggere i 1850. Stuttgart var hovedstaden med 45 000 innbyggere. — Baden var 275 geografiske kvadratmil, 1 365 000 innbyggere og hadde Karlsruhe, 25 000 innbyggere, som hovedstad. Nå kom de som sagt begge med den dengang store postale nyhet — frimerket.

Baden utga sin første frimerkeutgave den 1. mai 1851. Frimerkene ble gravert av hr. C. Naumann, Frankfurt a/ Main. De ble trykt av hr. Hasper, Karlsruhe. Frimerkene er utagget — trykt i svart på kulørt papir. Der er fire verdier — 1, 3, 6 og 9 kreuzer. Trykket er jevnt pent uten varianter, unntatt i papiret, hvor 3 kr. finnes på gult og oransje papir, likedan 6 kr. på gulgrønt og blågrønt papir. Videre som variant er den store Europa-sjeldenhet — feiltrykket, 9 kr. på grønt, i stedet for på rosa papir.

Før frimerkenes tid var landets postvesen godt organisert, og forbruket av frimerker var bra helt fra begynnelsen.

Den som vil samle på Baden, vil ved å gå inn for poststempler, finne stor samlerglede. De alminnelige nummerstempler og navnestempler kommer en ganske langt fram med — men vanskeligere er de eldre langstempler, jernbanestempler og Postoblage-stempler. Disse siste gjør imidlertid samlingen mere interessant, idet de bør samles på brev. Da prisene på Badens frimerker alltid har vært rimelige, er det et populært samlerområde.

Württemberg hadde fra gammel tid benyttet seg av huset Thurn og Taxis store postsystem. Byene Stuttgart, Heilborn, Ludwigsburg, Reutlingen og Ulm hadde i 1847 fått anledning til å trykke egne konvolutter med påtrykket «Frankirter Stadt-Brief». Dette for å lette tjenesten og gjøre det billigere. Da Württemberg utga sine egne frimerker, måtte imidlertid «Stadt-Brief»ene innkalles — og konvoluttene ble ombyttet med frimerker på postkontorene i ovennevnte byer.

Württembergs første utgave utkom den 15. oktober 1851. Graveringen ble utført av Mynten i Stuttgart, trykket av postverket — det var svart på farget papir. Der er fire verdier — 1, 3, 6 og 9 kreuzer. (18 kreuzer utkom i april 1852.) Arket hadde 60 frimerker (hvilket er naturlig, da der var 60 kreuzer i 1 florin). Frimerkene er utagget. Trykket er ikke så godt som Badens samtidige, idet bokstavene i frimerkets tekst kan variere. Papirfargen varierer som Badens, da verdiene 3, 6 og 9 kr. finnes på to slags papir — 3 kr. på gult og oransjegult, 6 kr. på gulgrønt og blågrønt, og 9 kr. på rosa og blekrosa. Ubrukt er Württembergs første utgave sjelden, men brukt er den til all lykke alminnelig og finnes i de fleste general-samlinger.

*

Vi bringer alle samlere av Badens og Württembergs frimerker vår beste hilsen i anledning av jubileet.

FILATELISTISKE UTSKEIELSER

I Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 11/1950 skrev jeg en artikkel om de filatelistiske orgier som var utspillet i enkelte land, bl. a. Ungarn, ved utgivelse av utaggete merker, erindringsblokker etc., som bare hadde til oppgave å beskatte filatelistene. Nylig fikk jeg fra en ungare, som må formodes å ha kjennskap til forholdet, den forbløffende opplysning at de utaggete «frimerker» som er utkommet etter Blomsterserien i 1950, *overhodet ikke er frimerker* — men *trykksaker* (!). Det må da i tilfelle gjelde følgende serier:

- 7. oktober 1950. Nasjonalutstilling.
3 verdier.
- 10. desember 1950. General Bem.
3 verdier.
- 24. februar 1951. Partikongress.
4 verdier.

Jeg har ikke tidligere hørt et ord om dette. Jeg har ikke merket annet enn at de handlende i mange land som jeg har vært i forbindelse med, har alle vært like ivrige etter å omsette de utaggete «merker» til de eventyrlig høye priser som har vært karakteristiske for disse «frimerke»-serier. Det er høyst sannsynlig at de handlende har vært i god tro. Ellers hadde jeg vel hørt en antydning om en slik eventualitet.

Men hvordan kan et lands postvesen, som vittrig også har utgitt utaggete merker med frankaturgyldighet, fortsette med å utsende trykksaker som kan forveksles med «frimerker», men som ikke

har gyldighet som frankaturmidler, *uten å gi publikum beskjed herom?* Det ligger snublende nær å tro at slike opplysninger med vilje er holdt tilbake. Ungarn er dessverre også blitt et land «bak jernteppet». Og de menn som styrer bak slike «jerntepper», pleier ikke å være så nøye med midlene.

Som et unntak fra ovenstående kan dog nevnes at General Bem-blokken, som består av et utagget merke, må ha frankaturgyldighet. Jeg har i hvert fall fått tilsendt post med denne blokk som eneste frankatur.

De utaggete merker fra 1949 har i hvert fall til dels frankaturgyldighet. De utaggete kjedebro-merker (Zumstein 1081—85) er kommet til meg som frankatur. Derimot har jeg ikke hittil sett de utaggete postjubileumsmerker 1078—80 med poststempler. Heller ikke de utaggete Stalin-merker. Fra Ungarn har man meddelt meg at disse utaggete Stalin-merker bare kan anvendes på spesielle minneblad, som ble trykt i anledning av Stalins 70 års dag.

Jeg vil derfor på det bestemteste *advare alle Ungarn-samlere mot disse utaggete merker. Kjøp dem ikke ustemplet, med mindre man har absolutt pålitelig opplysning om at de virkelig har frankaturgyldighet. Og jeg vil anmode alle frimerkehandlende å nekte å ta imot disse «merker», så lenge deres ekthet som frimerker er så tvilsom.* Mauritz Hauge.

«De-No-Fil»s reklame-
merke - trykt i dyp-
trykk av firmaet Emil
Moestue A/S, Oslo.

LITT OM NORGE NR. 53 PL. VIII – OG PL. VII, GR. TYPE 1

Av Herbert Mowinckel.

Til orientering for interesserte skal jeg nevne et par ting som gjør det lettere å ta ut typene i plate VIII enn bare krone-tegningene som står i katalogen.

Allerde lenge før jeg gjennom Jellestads artikler i tidsskriftet hadde synderlig greie på fellingstyper, hadde jeg satt inn i Norges-samlingen min et merke under plate VII med slik orienterende tekst: Grunnlaget for type 2 i plate VIII. Dette merket er den fellingstypen i plate VII som kjennes på at begge vertikale innerrammene er kuttet over nesten helt nede ved møtet med den nedre horisontale, og som i Caspersens oppstilling av pl. VII er kalt fellingstype 3. På grunnlag av Caspersens fellingstyper av pl. VII kan det nå videre konstateres at pl. VIII t. 1 er felt fra Caspersens fellingstype 6 av pl. VII. Denne fellingstypen kjennetegnes ved at spissen på ving 6 holder seg godt klar av indre underramme fordi vingens nedre konturlinje nesten ikke er svai. Og videre at pl. VIII t. 3 er felt fra Caspersens fellingstype 4 av pl. VII. Kjennetegnet er her at felgen (c: den midterste rundingen) på nedre høyre hjul har et lite hakk i øvre delen av det lille stykket som begrenser den sydøst-vendte sektoren (dannet av nevnte felgstykke som bue og de to vedk. eiker som radier). Og endelig at pl. VIII t. 4 er felt fra fellingstype 5 av pl. VII, som — i denne relasjon desverre — ingen kjennetegn har.

Ja, dette var altså orienteringen, men jeg nytter høvet til å ta med noen ord til om C.s fellingstyper av pl. VII.

Jeg har nevnt 4 av disse. Han har i alt 6. Fellingstype 1 kjennes på et hakk omtrent midt i underkant av ving 6. Det er så karakteristisk at det neppe behøver å beskrives. Spissen av hakket under mot venstre, kan jeg jo nevne. Endelig har vi så type 2, som kjennes på at E i NORGE er buttet eller avrundet nede til venstre, at R i ØRE også er avrundet — oppe til venstre — og at ving 6 har en lodrett fjær omtrent på midten av vingen. Der er også en liten gevekst på ovalsjallstykket inn mot viken mellom båndet og hornets over-

gang i sjallstykket, omtrent rett ut for den øvre spissen av stammen på E i ØRE. Denne lille geveksten trer forresten ikke bestandig tydelig fram.

Det er et eiendommelig forhold med disse fellingstypene av plate VII t. 1. Av C.s 96 oppgraveringer av t. 1 er der bare 4 av f. t. 5 og 5 av f. t. 6, mens der er 12 av f. t. 1, 28 av f. t. 2, 24 av f. t. 3 og 23 av f. t. 4. Det er påfallende få av f. t. 5 og 6. Jeg hadde for ikke så lenge siden anledning til å gå gjennom omlag 200 stk. av pl. VII t. 1. Jeg fant 37 av f. t. 1, 50 av f. t. 2, 47 av f. t. 3, 44 av f. t. 4, 5 av f. t. 5 og 12 av f. t. 6. Dette korresponderer jo bra med fordelingen av oppgraveringer på de resp. typene, og en kunne bli fristet til en konklusjon med hensyn til hyppigheten av fellingstypenes forekomst i platen. Ser en på tallet av de platefeilene C. har stillet opp, forskyves bildet endel. Han har funnet 16, 15, 24, 20, 7 og 1 platefeil av typene henholdsvis 1 til 6.

For øvrig nevner C. i sin meget korte kommentar til oppstillingen at platene er sammensatt av 4-blokker, men han antyder også muligheten av en spesiell sammensetning ut i trykningen. Han sier også at der kan være grunn til å tro at der er brukt omkring 25 klisjeer av gr. t. 2.

Jeg håper disse opplysningene kan friste sakkyndigheten til å ta fatt på klarleggingen av pl. VII.

Bestillinger

på Tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang. annonser sendes til forretningsføreren: Kjøpmann *F. C. Svendsen jr.* — Sportsdepotet, Bergen.

WILHELM ULLEBERG 50 ÅR

1. juli 1951.

Det måtte være én av tre dager den metodiske Wilhelm Ulleberg kunne komme til verden. Den 1ste, den 15de eller den 30te i måneden. Han valgte den 1ste, og det måtte selvfølgelig være midt i året og det første året i dette århundre.

Ulleberg kom forholdsvis sent inn i Oslo Filatelistklubb, men da han kom, kom han godt. Klubben hadde oppgaven liggende ferdig for en mann med hans egenskaper. Gjenreisningen av klubbens bibliotek! Han gikk inn i Augiasstallen og ryddet opp. Han kjøpte og byttet, laget fortegnelser og kataloger og anla system for det hele. Han agiterte for biblioteket på hvert eneste møte, kom dragende med digre bokpakker for så å si å bringe biblioteket ut til medlemmene. Det ingen andre ville gjøre, det gjorde han. Og heldigvis — han kan se frukten av sitt arbeid allerede. Interessen for den filatelistiske litteratur er steget betraktelig i klubben etter at Ulleberg begynte sin bibliotekargjerning. De samme egenskaper som gjorde ham skikket for denne stilling, brakte ham også jobben som sekretær i Håndbokkomiteen — og når håndboken en gang ser dagens lys, vil den sikkert bære sitt stempel av Ullebergs klare metodikk.

Ulleberg har mange hobbyer foruten filatelisten. Han kjører traktor, bil og motorbåt, han seiler — og når han ikke holder på med noe av dette, tilbringer han dagen med broderier i større stil. Uten å være særlig ordgla og påtrengende får Ulleberg alltid sagt det han vil si. På en egen underfundig måte og med et elskverdigg smil — og han får det som oftest som han vil ha det.

Jeg hilser bibliotekaren, sekretæren, styremedlemmet, filatelisten og vennen Wilhelm Ulleberg på 50-årsdagen, og ønsker at han i mange, mange år må få virke til gagn for sin klubb og filatelisten.

St.

H. VOLD JOHANSEN

Det var litt av et sjokk for alle da meddelelsen kom om at Vold Johansen hadde evakuert «luka» for å overta stillingen som bestyrer av postkontoret på St. Hanshaugen. «Luka» og Vold Johansen var synonyme begreper. Og kanskje var det nettopp det som til slutt gjorde at han brøt tvert av og igjen gikk ut i den rent postale administrasjon.

Alle samlere som enten muntlig eller skriftlig har vært i forbindelse med ham, takker ham for den imøtekommenhet og den elskverdighet han har vist likeoverfor deres mange ganger «rare» ønsker, og de ønsker ham hell og lykke i den nye stillingen han nå har overtatt.

25.
august

2.
september

NORDISK FRIMERKEUTSTILLING O S L O

OSLO FILATELISTKLUBB 65 ÅR 1886–1951

«De-No-Fil»s vakre utstillingsplakat, utført av firmaet Emil Moestue A/S, Oslo.

«CENTIDAN»

DEN DANSKE JUBILEUMSUTSTILLING

Av Abr. Od fjell.

Denne store mønstring av Danmarks frimerker og posthistorie i 100 år er nå avsluttet. Det var meget gedigent stoff som ble utstilt på en særlig vakker og forståelig måte. Denne utstillingen var av så høy klasse at den vanskelig vil kunne gjentas i de nærmeste årtier.

«CENTIDAN»s åpning foregikk raskt og enkelt; den besto av en tale av K.P.K.s formann og en formell åpning av prins Knud, hvorpå forevisningen av eksponatene fant sted.

Det danske postverks utstilling var stor og interessant. Blant annet var det lagt fram Ferslews leveransebøker fra den første tid. De var sirlig og pent ført og vakte stor interesse.

Utstillingens jury besto av de aller beste kjennere av dansk filateli og frimerker. Den hadde til sin rådighet: En gull-, diverse forgylte sølv-, sølv- og bronsemedaljer samt fem ærespremier. Den ting at det bare var én gull, skaffet juryen en del vansker, da det jo kanskje var flere objekter som etter internasjonale mål skulle komme i høyeste klasse.

Gullmedaljen ble tildelt herr Schmidt-Andersens store, vel bearbeidede Danmark. Den var vakker, briljerte med sine ubrukte tofargede, oppstilt etter de enkelte frimerkers trykk. I seg selv en vanskelig oppgave for de første 10 til 15 trykk. Senere trykk anser de fleste samlere at det er omtrent umulig med noenlunde sikkerhet å skjelne trykkenes rekkefølge. Dette så meget mere framtreddende ved 4 og 8 øre merkene, som begge utkom i ca. 130 trykk.

Herr Engel, Haderslev, utstilte både sin vidunderlige Danmark og sin Schleswig-Holstein. Denne siste er nok den største samling i dag — både med hensyn til rariteter og poststempler. Kvaliteten var den aller høyeste både av frimerker og stempler. Disse to samlinger var et syn og ble beundret av publikum. De fikk forgylt sølv pluss ærespremie.

Utenfor konkurransen var herr Jeffrey

L. Foulk's, New York, store samling, som vakte stor oppmerksomhet ved sin rikdom på sjeldenheter, som tok pusten fra mange. Således var der: 6 blokk, brukt og ubrukt, av Fire R.B.S. første trykk, sammen med et førstedagsstempel 1—4—1851. En ubrukt 3 stripe av 2 R.B.S. av Thieles første trykk. En kan jo ikke kalle noe dansk objekt for et unikum, men denne samling inneholder meget som kan betegnes som det største hittil kjente.

Det var naturligvis mange store samlinger fra Danmark, Island, Dansk Vestindien, Grønland og de Schleswig-Holstenske frimerker. Det var frimerkehefter, helsak- og bypostsamlinger. Stempelsamlingene var mangfoldige: på brev, brevstykker og på enkelte frimerker. Herr Rathjes gamle brev fra Tranquebar — Dansk Vestafrika-stasjonene osv. må være av største posthistoriske interesse for samlere.

Det var flere utenlandske utstillere — alle meget gode. Herr Alfred Birch, Liverpool, viste fram resultatet av mange års studier av 1864 utgaven — denne forsømt utgaven som ingen samler likesom har kommet til et endelig resultat med. Etter min mening bør disse studier ikke betraktes som endelige.

Av de posthistoriske samlinger inntok en samling av Itzeho, Sønderjylland, en framtreddende plass med sitt allsidige, velordnede materiell. Der var flere i flypostklassen — med pionér- og førstedagsbrevstudier — postruter fra Christian IV's tid til i dag m. m. m.

Utstillingens tre foreninger kan være stolte av det store materiell som kom fram — men ellers var nok alle tre leie fordi besøket var skuffende lite. Men utstillingen var av aller største verdi for de søkende filatelister, som dag etter dag i ro gikk fra ramme til ramme og gjorde sine flittige notater. Resultatet vil nok vise seg i årene framover og komme alle elskere av Danmarks vakre frimerker til gode —.

Meddelelser fra Postverket

Gullsmed J. E. Thune, Oslo, har den 31. mai forært Postmuseet sin enestående samling av norske bypostobjekter, samt sin samling av Christiania/Kristiania-stempelavtrykk omfattende tidsrommet 1848—1924, da byen fikk sitt gamle navn Oslo tilbake. Samlingene består av 5 bind, smukt innbundet i kalveskinn.

Det vil sikkert glede alle filatelister at disse verdifulle samlingene som herr Thune gjennom et langt liv har maktet å samle, vil bli å finne samlet i Postmuseet, betryggende oppbevart for etterleken.

O.F.K.s „nye“ stempelkatalog.

Omsider er denne etterlengtede publikasjon kommet, men dessverre — sier mange — ikke i den form og med det innhold som ventet var.

Undertegnede bidragsytere til katalogen vil gjerne for sin egen del få gjøre oppmerksom på at det ved utgivelse av slike trykksaker er kotyme at de som medvirker ved utarbeidelsen, også har krav på å få seg forelagt korrektur, slik at eventuelle feil kan rettes før man setter sitt navn under.

Ingen av underskriverne har fått seg forelagt hel korrektur, og må derfor fraskrive seg ansvar for feil som måtte forekomme.

Hadde vi fått anledning til å se manuskript med korrektur, ville f. eks. de over 20 forskjellige nyfundne annulleringer (d/s) kommet med. Likeså ville 10de og 11te linje på side 144 blitt korrekte. — LOVUNDEN finnes på 1867-utgaven, Kværnæs er sett på stempel datert 24/9 1864, og spøkelset «Mel» ville blitt forjaget. Det har lenge vært forsøkt, men slike spøkelser er leie å få has på. Sistnevnte stempel ble i 20/30-årene forevist,

og «mel» var de tre siste bokstaver, men hvor mange bokstaver som manglet, lot seg ikke fastslå. Det var neppe noe norsk stempel.

Vi skal innskrenke oss til dette, men vil gjerne ha sagt at vi ikke er enige i at det nye stoff skulle tillegges usolgte eksemplarer av den gamle stempelkatalog.

Oslo, juni 1951.

H. Thrap-Meyer. Stian Sanness.

Fortegnelse over norske poststempler etter 1845.

(Del I 1941 og del II 1950.)

Så kom da endelig den lenge bebudede og meget forventede «Nye» stempelkatalog, men bevares for en skuffelse den må ha beredt de mange større og mindre samlere av norske poststempler.

Selv er jeg ikke stempletsamler, men har ved leilighet og anledning hatt den glede å kunne hjulpet gode venner stempletsamlere med ett og annet stempel — enten til bedring av et eksemplar eller ved utfylling av en manko av merker der i tidens løp er kommet i min besittelse.

Jeg hadde liggende fra venner i utlandet anmodning om å sende disse den «Nye» stempelkatalog da den utkom, og ved dennes mottagelse i Bergen ble dette straks gjort.

Med erkjennelse av mottagelse og takk for bryderiet kom der også andre bemerkninger om katalogen og uttalte skuffelser over dennes innhold.

Hovedinnholdet av disse er: hvorfor er den gamle eller del I medtatt in extenso og uten omarbeidelse eller rettelser av de feil som denne inneholdt, og uten tilføyer av de oppdagelser som er gjort på denne dels område i de år som er gått siden utgivelsen?

På B.F.K.s siste medlemsmøte ble der øg uttalt sterk skuffelse og misnøye med

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

denne «Nye» utgave av filatelistisk litteratur, og der fremkom også opplysninger fra meget ivrige stempelsamlere som tydelig beviste at der må ha vært liten interesse for rettelser og tilføyelser av verdi for stempelsamlere.

Venner stempelsamlere som fra utgiverne i sin tid ble anmodet om å yte sin viten til sakens beste og som erklærte seg villige hertil og også gjorde dette, fikk ikke engang svar på sine brev, tross gjentatte purringer, og da det endelig ble svart, fikk man beskjed at arbeidet med katalogen var kommet så langt at man ikke kunne få de gitte opplysninger med. Må vel sies å være en noe uhørt fremgangsmåte?

I Oslo fins der en institusjon i umiddelbar nærhet av og lett tilgjengelig for O.F.K.-medlemmer som har hatt med utgivelsen å gjøre, nemlig «Postmuseet» — og hvis man hadde gidet å bevege seg dit og foretatt undersøkelser der, ville man for eksempel ha funnet at de ca. 270 stempler på 4 sk Oscar anført i del I, nå kunne vært forøket til ca. 320. Hvorfor er ikke dette gjort og annet i liknende retning?

Nei, hele katalogen smaker av brødnid fra O.F.K.s side, er det inntrykk man får.

Der klages så meget i inn- og utland over unødige «ny»-emisjoner av mer eller mindre postal nødvendighet som beskatter samlere unødig og derfor ønskes boikottet, men denne «Nye» katalogutgivelse kommer etter mitt syn i faretruende nærhet herav, for så vidt jeg kan skjønne har de opplysninger som kunne fås og burde vært først og fremst tatt hensyn til, kommet i annen rekke, og hovedformålet er blitt å få katalogen ut for å redde O.F.K. fra å brenne inne med ca. 750 eksemplarer av del I, som har lagt klubben tungt på sjelen siden utgivelsen og som ellers hadde måttet gå i papirinnsamlingen eller fyren.

Jeg tillater meg å gjøre Norsk Filatelistforbund oppmerksom på saken med en anmodning til forbundet om å ta opp saken og eventuelt nedlegge forbud mot at noen norsk filatelistklubb, stor eller liten, gis adgang til å utgi litteratur av denne art uten at den på forhånd er gjennomgått og godkjent av forbundets styre.

Det kunne være interessant å høre andre samleres mening.

Minde i Fana, 24. mai 1951.

F. C. Moldenhauer.

POST til Redaktøren

Det kan muligens interessere stempelsamlere å se gjengitt nedenstående — hittil visstnok ukjente — antikvastempel av dampskipet «VIKEN», som jeg kom over under siste krig.

Som tilføyelse i forbindelse med de i stempelkatalogen oppgitte kjente stedsstempler på Norge nr. 1, kan jeg supplere anførselene med: ULLENSVANG (svart antikva) og VADSØ (blått antikva).

For 4 sk. hode kan jeg nevne at i en samling jeg solgte i 1944, sto TANSØEN, meget klart og tydelig svart stempel.

H. Thrap-Meyer.

Herr Emil Christensen, Houston, Texas, er nettopp valgt til president for «Texas Philatelic Society». Herr Christensen er en stor Norge-samler og ekspert av nordiske frimerker samt et gammelt medlem av Bergens Filatelist Klub. Med sine organisasjonsevner og sitt vinnende vesen vil han sikkert bli en utmerket president for Texas Philatelic Society, som vi ønsker til lykke med valget. A. O.

Danmarks og Dansk Vest-Indias frimerker, bind nr. 4.

Dette utmerkete verks bind nr. 4 kom ut nå ved 100-årsjubileet. Nr. 4 er det tredje og det siste av hr. hofjægermester G. A. Hagemanns store arbeide over Danmarks—Dansk Vest-Indias frimerker. Vi gratulerer hr. hofjægermesteren og hans medarbeidere med resultatet av mange års studier. Det er et grundig arbeid som her foreligger, smukt utført og av den største verdi for dem som arbeider med

«Tjenestemerkene» og dette århundres utgaver.

Men dette verks bind nr. 1 savner vi fortsatt (dette bind har imidlertid hr. Hagemann intet med). Men når det kommer, vil det være velkomment.

Hr. Hagemann tilhører den gamle garde i nordisk filateli. Det er ikke lite hva han i et langt liv har utrettet for dansk filateli — derved for nordisk. Hans arbeider om Danmark og Dansk Vest-India som foreligger i flere språk, har vært grunnleggende. Likesom hans samlinger antagelig er de største som eksisterer.

Det er visstnok ennå anledning til å få de tidligere bind til de gamle priser hos Københavns Philatelist Klub. Enhver klubb og Danmark-samler bør ha dem.

A. O.

Herr redaktør.

Jeg takker for at De beredvillig lovet å stille tidsskriftets spalter til rådighet da jeg under møtet den 21. ds. i O.F.K. rettet min appell til katalogkomiteen om å bringe straks til samlernes kunnskap enhver meddelelse om oppdagelser innen norsk filateli. Ikke minst i den kommende tid er det av største viktighet at man blir holdt à jour, slik at arbeidet med håndboken kan lettes, og slik at vår norske håndbok vil kunne opplyse om alt som overhodet kan konstateres vedrørende Norges frimerker. Må jeg få lov til gjennom tidsskriftet å appellere til enhver filatelist at han vil bringe straks til andres kunnskap hva han måtte ha oppdaget, og som kan komplettere andres viten og dermed katalogene, — f. eks. vedrørende vannmerkestillinger og poststempler. Og på hvilken måte skulle vi lettere nå å fortelle alle våre samlervenner slike nyheter, enn nettopp gjennom tidsskriftet? Vi takker redaktøren som åpner spaltene for oss, — men så skal vi så menn alle også benytte dem flittig.

Til utfylling av listen over kjente vannmerkestillinger bringer jeg nedenstående bidrag. Som man vil se er det oppdagelser å gjøre, og jeg tror at den enkelte samler og norsk filateli som helhet ville ha glede av om flest mulig gikk inn for å streife inn også på dette felt. En pose frimerker og litt bensin, — blokk og blyant for å notere antall i de forskjellige stillinger: Prøv, og du vil finne at det interesserer deg, — og dertil vil resultatene interessere de som stiller med katalogi-

seringen, — og samtidig mange samlere. Flere av oss synes visst at vannmerkestudier er en utvekst på filatelien. En gang syntes også jeg det. Men skal man forsøke å skille trykkopplagene av et merke, så oppdager man fort at vannmerkestillingene ofte kan være av vesentlig betydning. Og da kommer man fram til det som mange nok kan mene er et Gale-Mathis-stadium: Først ser man på frimerkets bakside, og først deretter kan man riktig nyte de frontale herligheter!

Til komplettering av Norgeskatalogens tabell over vannmerkestillinger skal jeg meddele følgende funn:

P.M. nr. 6, vm. nr. 1. Et par stemplet Christiania 29.XII.95. Også papir og farge beviser at det må være nr. 6.

P.M. nr. 6, vm. nr. 4. Enkelt eksemplar stemplet -NDAL ?V.96. Papir og farge synes også å bevise at det er nr. 6.

P.M. nr. 7, vm. nr. 1. Stemplet Christiania 4.XI.97. Papir og farge tyder på at det er nr. 7, og som bevis tjener at merket har den platefeil som er karakteristisk for merke nr. 80 i Knudsens plate. (Se N.F.T. 1929, side 142.)

P.M. nr. 12, vm. nr. 8. Stemplet Bergen 21.VI.190?. Etter fargen sannsynligvis av første trykning av nr. 12 i 1899.

Nr. 75, vm. nr. 5. Stemplet Røykenvik 21.5.05. (Dette 3 øres antikvamerke med denne vm.stilling er sannsynligvis meget sjeldent. Ekstra kuriøst er det for meg at det har «befordret» post fra min mor til min far omkring den tid da de ble forlovet.)

Apropos vannmerker: Finnes det noen samler som har et P.M. nr. 4 med liggende vannmerke? Er det bevislig nr. 4 og ikke nr. 12? Kan jeg få se det?

Til komplettering av den nye stempelkatalogen kan jeg opplyse:

4 skilling Oscar (se side 140—141) er funnet med stempel SANNÆS 6/8 1860. Stempelet LOFOTEN ca. 70 (se side 18) kan ikke være ute av bruk fra ca. 1883. Funnet med tydelig dato 12/8 1886 på frimerke nr. 42, som utkom første gang 1884.

Ja, dette var mitt lille bidrag. La oss nå høre fra alle dere som har meget mere å berette for meg og andre.

C. A. Daae.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 316 ble holdt 3. april 1951 i Maskinistforeningens lokale. 25 medlemmer var til stede.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Formannen meddelte at den nye huskomité nå hadde konstituert seg og hadde påbegynt sitt arbeid. — Deretter refererte han en del inkom-

men post. — I forbindelse med De-No-Fil-utstillingen i Oslo opplyste formannen at 3 av klubbens medlemmer kom til å delta, nemlig Sigurd B. Johnsen, Joh. D. Behrens og Odd Knudsen. — Fra den internasjonale frimerkeutstilling i København forelå en interessant publikasjon, som formannen kommenterte utførlig.

Fra formannen i Drammens Filatelist Klub forelå en skrivelse hvori han slo til lyd for å opprette en bedre forbindelse mellom Kristiansand og Drammens filatelistklubber. Dette mente han bl. a. kunne skje ved en utveksling av samlinger mellom de to klubber. Samlingene skulle da bedømmes og kritiseres. Derved kunne medlemmene lære selv og lære andre. Og en ville fremme forståelsen av pent oppsatte samlinger. — Hilmar Nilssen framholdt at det var risiko for at merkene kunne bli beskadiget ved en slik sending av samlingene; dette hadde han selv erfaring for. — Formannen mente at denne risiko var liten, og at vår klubb ofte hadde fått utlånt samlinger fra andre klubber, uten at dette hadde medført noen skade på merkene. — Etter en del diskusjon om saken ble styret enig om å utsette denne og ta den opp til avgjørelse på neste møte.

I 5 minutter serien kåserte postfullmektig Mjåland om: «Forsendelse av rek. og verdi.» Det var et morsomt og interessant kåseri, og Mjåland fikk mange spørsmål å besvare.

O. Jarl Hansen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1303 ble avholdt mandag d. 7. mai i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 67 medlemmer og 4 gjester.

Formannen åpnet møtet med å ønske den svenske gjest og foredragsholder, överjägmästare Erik Helmers, Gö-

teborg, velkommen — samt de to langveisfarende medlemmer Birger Bendixen, New York, og Schytte Ødegaard, Tromsø.

Formannen takket överjägmästare Helmers for hans vakre gave til et av klubbens lotterier.

Gaven, som besto av div. eldre norske helpostsaker, 2 stk. 4 Skilling Banco og 1 stk. 20 kr. Luftpost, vil bli benyttet til De-No-Fil, eventuelt til Husfondet.

Videre nevnte formannen ingeniør Bryns aksjon for å få bevisst at Postverkets forordning om at frimerkene ikke må fjernes fra postanvisninger, ikke har hjemmel i norsk lov, og hans anmodning om å støtte denne sak. Det utspant seg en kortere diskusjon om dette emne, hvorved bl. a. Thune-Larsen redegjorde for grunnen til Postverkets bestemmelse herom.

I sekretærens fravær la Ulleberg fram diverse bytteønsker og refererte omtale av De-No-Fil i utenlandsk filatelistpresse. Ulleberg takket så for gaver til biblioteket fra G. A. Hagemann og fra intendent Heurgren.

Aftenens foredragsholder, överjägmästare Erik Helmers, fikk så ordet. Først frambrakte han på vegne av sin klubb, S.F.F. i Göteborg, hilsninger til klubben med ønsker om alt hell med De-No-Fil og takket klubben og Claus Daae for sistnevntes besøk og kåseri i Göteborg før påske, samt formannen for framvisningen av deler av hans samling ved samme anledning. — For å få den rette bakgrunn for sitt foredrag om Neapels frimerker, gjennomgikk han først i grove trekk de gammelitalienske staters historie i det 19. århundre fram til samlingen, og fortalte deretter i detaljer om Neapels frimerker, som han tydelig hadde studert meget nøye. — Formannen uttalte i sin takketale bl. a. at han i sin tid i klubben aldri hadde hørt et slikt foredrag om klassiske merker — så vitenskapelig oppbygd og så godt framført. Han ba så Helmers overbringe klubbens takk og hilsninger til Göteborg.

Møtet ble avsluttet kl. 22.05, hvorefter medlemmene med stor interesse studerte de av överjägmästare Helmers utstilte store sjeldenheter fra Neapel og andre gamle italienske stater — samt Sverige «4 Skilling Banco» og «3 öre Lejon 1862/72».

Per Widerøe.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 242 mandag den 9. april 1951 i Central Hotel. Møtet ble ledet av formannen, ing. Sverdrup, som ønsket gjestene, frk. Irgens fra Oslo og hr. Løkkeberg med sønn fra Tønsberg, samt medlemmene velkommen til møtet.

Vi ble så underholdt av hr. Lars Sørensen, som kåserte om: Litt filosofering under frimerkevasking. Hans kåseri gikk ut på en analyse av en 4½ kg pakke frimerkeklipp. Det økonomiske resultatet var, etter vasking og sortering, like magert som innkjøpsprisen på pakken var høy. Det var mange interessante ting Sørensen var kommet fram til under sin ukelange filosofering. Til slutt kom han med et par spørsmål han gjerne ville ha svar på: Hvor blir det av 5 kroners merkene i kilopakkningene, og hvorfor er prisen på kilovaren satt så høyt? Pengene går jo til et godt formål, men allikevel — —.

Neste kåsør var hr. Breda Sørensen med et kåseri han hadde kalt: A B C for seniorer. «Det hender at vi en gang iblant har godt av å friske

opp barnelærdommen vår,» sa Sørensen i innledningen, og han har så evig rett. Vi skulle bare oftere ha noen slike oppfriskninger. Han fortalte alt om frimerkenes behandling fra vaskingen til merket satt på plass i samlingen, og ga mange gode råd og vink. Han viste oss plansjer som på en ypperlig måte illustrerte hva han talte om. Under omtalen av vaskingen av merkene nevnte han at enkelte merker hadde slik tykk gummiering at det var vanskelig å få den fjernet. Her skjøt et av medlemmene, hr. Sjulsen, inn en bemerkning om en framgangsmåte han hadde benyttet overfor slike merker. Han kalte den «sjokkbehandling», og den gikk ut på først å ha merket i kokhett vann og etterpå direkte i kaldt. På den måten forsvant gummien straks. For å få fjernet fettflekker anbefalte dr. Gjessing å bruke kloroform, som hverken skadet farge eller papir. — Breda Sørensens kåseri var helt igjennom meget lærerikt og interessant, og på klubbens vegne takket formannen kåsørene for deres innsats.

Før møtet ble hevet, ble en lynauksjon avviklet med hr. Torgersen som auksjonarius.

26 medlemmer og 3 gjester var til stede.

EE.

HALDEN FILATELISTKLUBB

holdt årsmøte mandag 2. april hos Lorentz Kreutz. Årsberetning og regnskap ble enstemmig godkjent. Til ny formann ble Lorentz Kreutz valgt. Styret består for øvrig av: Viseformann Ragnar Dorang Hansen (ny), sekretær Alf Abrahamsen (ny), kasserer Tomas Haugen, styremedlem John Thorsteinson, varamann Torleiv Katterås (ny). Revisorer Thorstein Hetsch og Reidar Lindstrøm. Bibliotekar John Thorsteinson. Representant til Norsk Filatelistforbund: L. Kreutz med R. Dorang Hansen som varamann.

Etter at en del indre saker var behandlet, ble møtet avsluttet med frimerkebytte.

Sekr.

SANDNES FILATELISTKLUBB

avholdt sitt møte nr. 106 torsdag 8. mars kl. 20 i Centralkafeen, Sandnes. — Formannen, Hans Aurennes, åpnet og ledet møtet. Kveldens program bød først på kåseri ved Kolbein Arneson: Om frimerketrykking. De viktigste trykktekniske betegnelser som benyttes i

frimerkekataloger, ble gjennomgått og karakterisert Til slutt ble særlig omtalt de mest brukte moderne trykkmetoder: rasterdyptrykk og ståltrykk, illustrert med bilder fra frimerketrykkeriene i Norge og Sverige.

Det var tillyst auksjon, som ble ganske omfattende, idet det var innlevert en rekke til dels meget bra objekter. Brorparten av auksjonsbeløpene gikk til klubbens nystiftede jubileumsfond, som ble beriket med 65 kroner.

Til slutt fikk vi et par morsomme gjettekonkurranser, som ble ledet av Pisani, som også hadde stilt til disposisjon premier, i begge tilfelle frimerker.

Til møtet, som sluttet i 23-tiden, var det møtt fram 13 medlemmer.

K. Arneson.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 449 ble holdt tirsdag den 24. april 1951 på kafé Bristol, under ledelse av formannen, S. Evensen. — Etterat referatet fra forrige møte var opplest og godkjent, leste formannen en morsom artikkel fra «Politiken» i anledning av det danske frimerkes 100 års jubileum.

Han kom deretter inn på kvartslampen, som ville bli demonstrert i løpet av kvelden. På anmodning ga formannen en kort orientering om hva den etter hans mening egnet seg til.

Medlemmene fikk så anledning til å ta kvartslampen i øyensyn, og den ble betraktet med stor interesse. Flere hadde med seg objekter og benyttet anledningen til å få dem undersøkt.

Til avslutning var det auksjon. — 22 medlemmer var til stede.

K. T.

Møte nr. 451 ble holdt tirsdag den 22. mai 1951 på kafé Bristol under ledelse av viseformannen, A. Lindeland. Etterat denne hadde ønsket medlemmene velkommen og referat fra forrige møte var opplest og godkjent, ga han ordet til borgermester Middelthøen som holdt foredrag om «Filatelistiske erindringer».

Hr. Middelthøen ga i kåseriform et utsnitt av filateliens utvikling i Stavanger, hvor også Norges Filatelistforbund ble stiftet. Han kom så inn på den bekjente jødisk-ungarske frimerkehandler Bela Secula, som han hadde gjort store forretninger med uten å bli snytt. Til slutt fortalte borgermesteren flere morsomme filatelisthistorier fra sitt lange liv som filatelist og frimerkehandler. — Det interessante foredrag høstet stort og fortjent bifall.

Til slutt var det en liten auksjon. 17 medlemmer var til stede pluss 1 gjest.

Ref. v/ 2. sekr.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt årlige sommermøte torsdag den 31. mai, og ved elskverdig imøtekommenhet fra formannen — stamhusbesidder H. Wedel Jarlsberg, var møtet henlagt til Jarlsberg hovedgård, likesom Drammens Filatelistklubb også var innbudt.

Fra Drammen kom det i egen buss 21 mannlige og 13 kvinnelige gjester, og fra Tønsberg deltok det 25 medlemmer. Ute ønsket nyslåtte plener og flagget i topp — og inne herr og fru Wedel Jarlsbergs håndtrykk samtlige velkommen, og sammenkomsten ble vellykket fra først til sist. Etter kaffen i den store hagesal tok Wedel Jarlsberg gjestene med på en vandring gjennom hovedgården og fortalte om Jarlsbergs vekslende historie nedigjennom tidene. Maleriene og de gamle vakre møbler vakte som rimelig var stor interesse, også den mange tusen bind store boksamling, hvorav dog ikke alt var filatelistisk litteratur. — Etterpå underholdt den kjente filatelist og tryllekunstner Don Pedro Arnos fra

Sandefjord, og aldri har vel de gamle saler på Jarlsberg vært vitne til så megen trolldom.

Siste post på programmet var en spasertur til gårdens 2 parkanlegg, Store og Lille Gullkrone. I den vakre vårveld viste de seg fra sin aller vakreste side med nyutsprunget løv på kjempestore boketrær og liljekonvaller i skogbunnen og med fuglekvisper som akkompagnement til gjestenes passiar, både av filatelistisk og mer verdslig art. — Tiden var imidlertid kommet for oppbrudd, og etterat Wedel Jarlsberg hadde fortalt litt om eiendommens drift og arbeidsforholdene, takket ingeniør Sverdrup på Drammensklubbens vegne vertskapet på Jarlsberg for den i alle deler hyggelige sammenkomst, som han var sikker på at alle som var med, ville komme til å huske lenge.

Bj. Herlin.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

300 olika Sverige sändes för 15 kr. i ostämp-lade norska frimärken.

Sven Ohlsson, Laholm, Sverige.

Jeg søker følgende løse nummer av Norsk Filatelistisk Tidsskrift: 10/1942, 3/1943 og 4/1943. Ubrukte danske merker kan gis i bytte.

F. Orban, Færgedåden 10, Silkeborg, Danmark..

BYTTE. Vi søker større mengder spesialutgaver og nyheter fra Skandinavia, og sender i bytte samme sort merker fra Tyskland.

Stamps-Thomas, Berlin, Wilhelmsruh., Pstf. 2.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet bytemateriale om det foretrekkes.

Aage Biering, Rüsalléen 34, Slemdal, Oslo.

Liste over salgskontorer til samlere i 150 land kr. 3.00. — Prisliste for Skandinavia gratis.

Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.

Norge nr. 1 kjøpes kontant. — Ekspertiser og annen assistanse.

Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.

Norske frimerker. — Ekspertiser og annen assistanse.

Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

Dansk postforseglet kilovare — siste årgang, kr. 17.00 + porto. Sendes også pr. postoppkr.

Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.

SVERIGE - 1862 - Løvetypen.

17 øre karminfiolett ubrukt, velsentrert. Wennberg nr. 15 a. £ 7.10.0.

17 øre rødlilla ubrukt, velsentrert. Wennberg nr. 15 b. £ 7.10.0.

17 øre grå, et fint ubrukt eksemplar med frisk farge, sentrert nedover til høyre. Wennberg nr. 15 c. £ 17.10.0.

20 øre murstensrød, ubrukt 4-blokk, litt sentrert til venstre. Wennberg nr. 16 d. £ 27.10.0.

20 øre rød på gullig glatt papir, vakkert ubrukt, men litt desentrert. Wennberg nr. 16 h. £ 20.0.0.

For alle utgaver fra Skandinavia

H. E. WINGFIELD

392 Strand, London W C 2, England.

Meddelelse.

Til orientering for tidligere norske medlemmer kan det opplyses at det etter 13. oktober 1949 ikke har vært mulig å oppnå kontakt med direktøren for

VALKYRIEN

International Stamp

Exchange Club.

Jeg må derfor til min beklagelse meddele at klubbens drift må ansees for opphørt.

Gardermoen i juni 1951.

BJARNE HANSEN